

Anlæget af Fisterihavne. Ærede Medlemmer ville af Bilagene kunne se, at disse Oplysninger paa ingen mulig Maade ere glædelige, idet nemlig Bekostningerne ved de 3 Havneprojekter, som ere omtalte der, variere fra 10 til 15 Mill. Kr. Jeg skal ikke i Øjeblikket gaa nærmere ind paa det tekniske Omraade, som jeg selvfølgelig ikke kan magte, men jeg vil gerne bede den højtærede Minister om at lade de Undersøgelser og de Planer, hvorom der her foreligger en kortfattet Meddelelse, komme saavidt muligt til offentlig Kundskab. Det vil interessere en stor Mængde Mennesker at se, hvad det er for Projekter, og hvad det er, der koster saa overordentlig mange Penge; alle Vegne paa Beskiktheden lægger man Hovederne i Blod for at finde en Plan, hvis Udførelse ikke overstiger en rimelig Bekostning, og det vil selvfølgelig være en Vejledning for alle den Slags Undersøgelser og Bestræbelser at vide bestemt, hvad det er, Regeringens Ingeniører mene, og det har ogsaa været Tilfældet ved tidligere Undersøgelser af den Natur, at det er blevet offentliggjort, hvad Resultat man er kommen til. Jeg kan ikke sige andet end, at det forekommer mig, at jeg nylig i et Blad har set, at noget skulde være offentliggjort derom i en Fisteriberetning, men den Fisteriberetning have vi ikke her; jeg har ikke set den; det er ikke den store Beretning i stort Vind, som vi have faaet, saavidt jeg veed, findes der deri i alt Fald ikke noget derom, det maa altsaa være noget andet, som er udgivet for nylig. Mig er det ikke bekendt, at der foreligger nogle Detailler for Offentligheden om de Arbejder, der ere foretagne med Hensyn til Beskikthavnene.

Som ærede Medlemmer ville erindre, var der fra Ministeriets Side oprindelig foreslaaet 56,400 Kr. til Forstærkelse og Forhøjelse af Digerne paa Lolland-Falster. Udvalget foreslog Tinget, og blev fulgt af Tinget i saa Henseende, ikke at bevilge dette Beløb, idet man nemlig i hvert Tilfælde ansaa det for tvivlsomt og egentlig var af den Mening, at det slet ikke lod sig gøre at tvinge Digeinteressenterne paa Lolland-Falster til at forhøje deres Diger; man kunde efter den bestaaende Lovgivning tvinge dem til at vedligeholde deres Diger, men en gennemgaaende Forhøjelse af Digerne, som man efter Stormfloden i November f. U. ansaa

for fornøden, ansaa man ikke for lov-hjemlet. Den ærede Minister har ikke fastholdt Forslaget, og har ikke stillet noget som helst andet Forslag angaaende dette Dige; men efter de Oplysninger, der ere tilstillede Udvalget, har det vist sig, at der ved Stormfloden er sket en saadan Befædigelse af Digerne, navnlig af de faldsterke Diger, at det maa anses for nødvendigt, at der gøres noget alvorligt for deres Styrkelse, hvis man ikke vil udsætte sig for, at en Stormflod som den sidste eller en, der ligner den i 1872, skal fremfalde ganske overordentlige Ødelæggelser. Jeg vil derfor antage, at det vilde være Tinget kært, om den højtærede Minister vilde udtale sig om, hvorvidt der i det hele taget paatænkes gjort noget ad Lovgivningens Vej for at udrette noget for denne Egn.

Jeg gaar dernæst over til Endringsforslagene til § 27. Det første Endringsforslag under Nr. 221 angaar Anvendelsen af 225,000 Kr. til Anlæg af Broer ved Kallehave og Koster ved Ussund. Det er det samme Forslag, som blev stillet forrige Aar, men som Tingets Flerthal ikke vilde gaa ind paa den Gang. Beløbet blev nægtet, væsenligst af den Grund, antager jeg, at der var Udfigt til at faa bygget en Jærnbane ned gennem Sydsjælland, forlænget med en fast Bro mellem disse to Punkter, Kallehave og Koster; derved vilde man skaffe Møenboerne en ganske fortrinlig Forbindelse med Omlandet. Dette Forslag om et Jærnbaneanlæg blev imidlertid ikke vedtaget i forrige Samling, og der hengik, som ærede Medlemmer vide, en meget lang Tid af nærværende Samling, inden dette Jærnbaneforslag blev indbragt her igen. Det var derfor naturligt, at de Medlemmer, som havde Grund til særlig at interessere sig for at forbedre Forholdeneovre paa Møen, begyndte Forhandlinger igen om Bevillingen af 2 Færdige broer derovre; men medens disse Forhandlinger bleve drevne, kom saa Jærnbaneforslaget igen. Jeg kan naturligvis ikke sige andet end, at hvis den Jærnbane, hvorom der nu foreligger et Lovforslag, kunde gennemføres og gennemføres snart, saa vilde dette naturligvis være det allerbedste for Møenboerne, og jeg kan heller ikke sige andet, end at jeg vil haabe, at denne Bane en Gang bliver gennemført; jeg skal for mit Vedkommende